

Sfintiti Parinti, iubita si indoliata familie, intristati prieteni, onorati si onoranti participanti la conducerea pe ultimul drum pamantean, dar in acelasi timp si la primul drum spre patria cereasca al iubitului nostru, Pompiliu Manea.

POMPI, fratiorul meu iubit.

Primeste frate randurile mele ca un raspuns ce vine prea tarziu, ca un ecou al locului pustiu, lasat de tine la plecarea-n stele.

Stiu iubite fratioare ca nu ma voi putea ridica la nivelul exigentelor tale in cuvantul meu de ramas bun si te rog s-o ierti pe batrana si nevolnica ta sora.

Un adevarat fiu al luminii a fost iubitul nostru POMPI, urmand indemnul si dorinta Mantuitorului si Dumnezeului nostru Iisus Hristos. Lumina lui s-a stins plecand de la noi si starea noastra sufleteasca este asemeni urmatoarelor versuri:

Doamne, Doamne, ce furtuna
S-a lasat peste lumina!
Ce vifornita nebuna
Smulge stanci din radacina.

Nicaieri nu se-nfiripa
Un crampei de cer cu stele
Jinduim clipa de clipa
Ploi de mir sa ne mai spele.

Dar zadarnic, pentru ca furtuna care s-a abatut asupra familiei Manea, ne-a lasat goi si pustii de tot ceea ce a fost frumos de-alungul anilor traiti impreuna cu fratele nostru in dragoste, intelegere, ajutor si grija pentru toti ai lui, dar nu numai pentru cei din marea lui familie, ci si pentru toti semenii care i-au cerut ajutor. A facut mult bine oamenilor, implinind porunca Mantuitorului: „ Sa va iubiti unii pe altii precum v-am iubit si Eu pe voi. Intru aceasta vor cunoaste ca sunteti ucenicii Mei, daca veti avea dragoste intre voi”.

Iubitul meu fratiol a primit de la Dumnezeu cei 10 talanti pe care i-a inmultit cu prisosinta si i-a impartit semenilor cu darnicie.

Poteca vietii lui n-a fost usoara, a fost ingusta, aspra si plina de grele obstacole, pe care prin perseverenta, vointa si multa munca, le-a depasit, urcand treapta cu treapta scara vietii, pana a ajuns la treapta de sus.

Domnul l-a chemat la El, dandu-i o moarte crestineasca, fara dureri si infruntari, asa cum ne dorim noi toti crestinii si asa cum se roaga Sfanta Biserica pentru noi. Si el si-a dorit acest lucru si am fost incredintata de aceasta, vazand ca urmatoarele versuri ale cumnatului sau, Dumitru Cristea, din volumul de poezii „ Tie, Doamne!”, editat pe banii lui, au fost puse in prefata si reflecta dorinta lui:

**Da-mi Doamne, o moarte frumoasa
Cu ingari si stele-mprejur,
Sa-mi sprijin mahnirea pioasa
Pe umarul Tau de azur.**

**Sa-mi pierd ravna vietii-n lumina
Si rostul din lut in mister,
Sa dibui o punte senina
Spre tainele-Ti sfinte din cer.**

**Sa-mi fie plecarea usoara
Ca fulgerul ce zboara-n abis,
Sa-mi afflu slavita-mi comoara
In poala-Ti cu faguri de vis.**

**Sa-mi umplu de cantec aleanul
Sa-mi torn neputiinta-n indemn,
Sa trec cu sfiata Oceanul
Sa-ti cad la picioare solemn.**

**Da-mi Doamne, o moarte viteaza
Sa las dara calda-n urmasi,
Sa-mi fie-n nepoti pilda treaza
Sa-i vad la credinta partasi.**

**Drum bun, iubite frate in patria cereasca din care ai venit.
Iarta-l Doamne pe fratiorul meu si-l primeste in locasul luminii si
bucuriei si-i deschide bratele parintesti.**